

Schuldausschließungsgrund

Sowohl im **deutschen** als auch im **georgischen Strafrecht** führt das Vorliegen eines Schuldausschließungsgrundes zum vollständigen Entfallen des Schuldgehalts der Tat. **Beide Rechtsordnungen** regeln diesbezüglich dieselben Fälle. Demnach ist die Schuld zunächst bei Taten ausgeschlossen, die von Personen im Alter von unter 14 Jahren (Strafmündigkeitsgrenze) begangen werden (§ 19 dStGB, Art. 33 gStGB). Außerdem, ist die Schuld ausgeschlossen bei Taten, die von Personen begangen werden, die an einer krankhaften seelischen/psychischen Störung, einer tiefgreifenden Bewusstseinsstörung, einer Intelligenzminderung/geistigen Behinderung oder einer sonstigen schweren seelischen Störung leiden und deshalb entweder das Unrecht der Tat nicht einsehen oder jedenfalls nicht nach dieser Einsicht handeln können (§ 20 dStGB, Art. 34 Abs. 1 gStGB). Die Schuldausschließungsgründe knüpfen damit in **beiden Rechtsordnungen** an die (nicht vorhandene) Schuldfähigkeit des Täters an, mit dem Ergebnis, dass sie einen Schuldvorwurf gar nicht erst entstehen lassen und eine Strafbarkeit somit von vornherein ausgeschlossen ist. Die Schuldausschließungsgründe gleichen sich folglich im **deutschen** und im **georgischen Strafrecht**, nennenswerte Unterschiede sind nicht zu erkennen. (Mpi/Msh)

ბრალის გამომრიცხველი გარემოება

როგორც **გერმანულ**, ისე **ქართულ სისხლის სამართალში** ბრალის გამომრიცხველი გარემოება გულისხმობს, რომ ბრალის არსებობის გარეშე შეუძლებელია პირის დანაშაულობრიობა. **ორივე სამართლებრივი სისტემა** ამ კუთხით ერთსა და იმავე შემთხვევებს არეგულირებს. შესაბამისად, ბრალის გამომრიცხველი გარემოება სახეზეა 14 წლამდე ასაკის პირების მიერ ჩადენილ ქმედებებზე (სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ასაკი) (გსსკ-ის მე-19 პარაგრაფი, სსსკ-ის 33-ე მუხლი). გარდა ამისა, ბრალეულობა გამორიცხულია იმ ადამიანების მიერ ჩადენილი ქმედებებისთვის, რომლებსაც ქმედების ჩადენის დროს აწუხებთ ქრონიკული ფსიქიკური ავადმყოფობა, ფსიქიკის დროებითი აშლილობა, ჭკუასუსტობა ან სხვა ისეთი ფსიქიკური დაავადება, რის გამოც ვერ აცნობიერებენ ქმედების უსამართლობას, ან სულ მცირე არ შეუძლიათ იმოქმედონ ამ კანონის მოთხოვნათა შესაბამისად (გსსკ-ის მე-20 პარაგრაფი, სსსკ-ის 34-ე მუხლის 1-ელი ნაწილი). **ორივე სამართლებრივ სისტემაში** ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები დაკავშირებულია დამნაშავეს (არარსებულ) ბრალეულობასთან, რის შედეგადაც ისინი თავიდანვე ხელს უშლიან ბრალის წარმოშობას და, შესაბამისად, სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა თავიდანვე გამორიცხულია. მაშასადამე, ბრალის გამომრიცხვის საფუძვლები **გერმანულ და ქართულ სისხლის სამართლის კანონმდებლობაში** ერთიდაიგივეა, მნიშვნელოვანი განსხვავებების გარეშე. (Mpi/Msh)